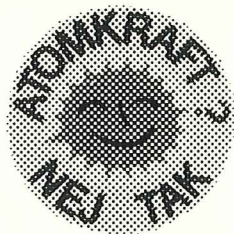

UNDERSKRIFT INDSAMLING

Er du utryg ved en beslutning om atomkraft nu,
hvor så mange problemer stadig er uløste,
så støt kravet:

NEJ TIL ATOMKRAFT NU!

Jeg ønsker mere oplysning om atomkraftproblemerne og forlanger, at Folketinget derfor udsætter beslutningen om indførelse af atomkraft i Danmark og siger derfor **NEJ TIL ATOMKRAFT NU!**

Navn: _____

Adresse: _____

- ☐ Jeg vil gerne have lister til yderligere indsamling af underskrifter.
- ☐ Jeg ønsker tilsendt oplysende materialer om atomkraft.
- ☐ Jeg ønsker adressen på nærmeste OOA-gruppe.

Kuponen sendes til:

OOA, Organisationen til Oplysning om Atomkraft, Worsåvej 5, 1972 København V
Tlf. (01) 37 71 81 og (01) 37 01 80

Støttebidrag til gennemførelse af underskriftsindsamlingen kan sendes til
OOA's girokonto 800-1510

22.2.81

ORGANISATIONEN til OPLYSNING om ATOMKRAFT

Landssekretariatet - Worsaaesvej 5 - 1972 København V - (01) 37 71 81 - Giro 15 10

PRESSEMÆDELELSE:

MERE END 160.000 HAR STØTTET OOA's UNDERSKRIFTINDSAMLING

"NEJ TIL ATOMKRAFT NU".

UNDERSKRIFTERNE AFLEVERES TIL STATS-MINISTEREN FREDAG D. 4. JUNI.

I løbet af ca. halvanden måned har OOA-sympatisører over hele landet indsamlet mere end 160.000 underskrifter til kravet:

"NEJ TIL ATOMKRAFT NU".

En delegation bestående af

- forfatteren Thorkild Bjørnvig
- porcelænsarbejder Grethe Bjerregaard
- fagforeningsformand Leif Haurum
- fhv. minister Frode Jacobsen
- kunsthåndværker Lisbeth Rink
- aftenskolelærer Lulla Winther

vil fredag d. 4. juni kl. 15.30 aflevere underskrifterne til statsminister Anker Jørgensen. På grund af statsministerens deltagelse i folketingets afslutningsdebat vil afleveringen finde sted i ministerlokalerne i tilknytning til folketingets mødesal.

Den store og spontane opbakning, underskriftindsamlingen har fået fra befolkningen, tilkendegiver at der i meget brede kredse er stor modstand mod regeringens og det politiske flertals ønske om at tage beslutning om atomkraft endnu i denne folketingssamling.

Atomkraftspørgsmålet aftegner en meningsforskel mellem politikere og befolkning. Vi ved, at indførelse af atomkraft vil medføre strenge kontrolforanstaltninger og stærkt øget personkontrol på grund af den latente fare, atomkraft udgør i samfundet. Indførelsen af atomkraft i modstrid med befolkningens ønsker vil være den hidtil alvorligste udfordring mod det bærende grundlag for folkestyret.

Derfor offentliggør OOA resultatet af underskriftindsamlingen som optakt til GRUNDLOVSDAG d. 5. juni.

Siegfried Christiansen, Steen Juhler

ORGANISATIONEN til OPLYSNING om ATOMKRAFT

Landssekretariatet - Worsaaesvej 5 - 1972 København V - (01) 37 71 81 - Giro 15 10

Fredag d. 4. juni 1976

INFORMATION TIL PRESSENS REPRÆSENTANTER:

Underskrifterne er indsamlet i løbet af ca. halvanden måned af OOA-sympatisører over hele landet.

Underskriftindsamlingens parole lyder:

"NEJ TIL ATOMKRAFT NU".

Det nøjagtige antal underskrifter er: 163.198

Delegationen består af: forfatteren Thorkild Bjørnvig
porcelansarbejder Grethe Bjerregaard
Fagforeningsformand Leif Haurum
fhv. minister Frode Jakobsen
kunsthåndværker Lisbeth Rink
aftenskolelærer Lulla Winther

Forfatteren Thorkild Bjørnvig og fhv. minister Frode Jakobsen vil begge ved overrækkelsen af underskrifterne til statsminister Anker Jørgensen fremkomme med en udtalelse, der i kopi er vedlagt denne skrivelse.

Siegfried Christiansen
Steen Juhler

Kære Anker Jørgensen!

d. 4/6 - 1976

Vi to har stået sammen i mange store sager, også kontroversielle. Det vil jeg aldrig glemme. Derfor vil det gøre mig ekstra ondt, om en socialdemokratisk regering under din ledelse skal foretage et skridt, som jeg finder i strid med alt, hvad vi inderst inde står for.

Kampen mod arbejdsløshed taler ikke for dette skridt. Der er ingen grund til at vente billigere energi - heller ikke efter Handelsministeriets rapport. Men sæt, at der virkelig var en god økonomisk begrundelse for atomenergi, så måtte jeg alligevel sige nej. For mig at se ville det være socialdemokratiets endelige kapitulation over for den moderne kapitalistiske industrialismes ånd - eller uånd, som ofrer mennesket for varerne. Bare tre eksempler:

Så længe affaldsproblemet ikke er løst vil atomkraftværker være at spille hasard om selve menneskehedens eksistens.

Demokratiet vil - selv om ingen skulle ønske det - blive afløst af politistaten. En sådan bevogtning af dette djævelskab vil der kræves.

Som socialdemokratiets repræsentant i nedrustningsspørgsmål har jeg lært, at intet var så vigtigt som at forhindre spredningen af atomvåben. Atomkraftværker rundt om vil gøre den aftale til en lap papir. Kan man det ene, kan man også det andet.

Det hele vil være en overgang, for uranet vil slippe op om 20 - 30 år. Også truslen vil være en overgang. Men nytten vil være en overgang på 20-30 år, den katastrofale fare en overgang på tusind år.

Sagen bliver ikke afgjort i Danmark. Vi er led i en global kamp - som ikke går dårligt. Men vores valplads er Danmark. For mig ville det være en lykke, om Danmark, om socialdemokratiet stillede sig i spidsen i den kamp. Det tør jeg slet ikke bede om. Men lad være med at forhaste jer. Lad være med at presse noget igennem på et unødvendigt tidspunkt, på et utilstrækkeligt grundlag. Gør man det, vil man splitte både det parti, vi begge tilhører, og Danmark.

Frøde Jakobsen

+++++

Hr. statsminister.

På OOA's vegne vil vi gerne til regeringen aflevere disse underskrifter fra folk, som på denne måde ønsker at vise, at de har taget deres standpunkt: ikke atomkraft nu. Ikke før man ved mere om, hvilke konsekvenser, atomkraft vil have for samfund, natur og for vore børn.

Man taler ofte, og med rette om, hvor svært det kan være at tage et standpunkt i en sag som denne. Af to grunde: dels fordi man som lægmand fattes de nødvendige forudsætninger. Og dels fordi man, når man ud fra denne mangel søger underretning hos videnskabsmænd og eksperter, da oplever det forvirrende, at disse ofte fundamentalt modsiger hinanden. Resultatet for mange bliver, at de enten føler en total rådvildhed, med derpå følgende opgivelse og ligegyldighed - eller en fuldstændig frihed til at vælge at høre på

underskriftindsaml.

B.1 OOA.

04.06.76
TALE VED AFLEVERINGEN
AF 168.498 UNDER-
SKRIFTER PÅ
"Nej til Atomkraft nu"

Hr. statsminister.

På OOA's vegne vil vi gerne til regeringen aflevere disse underskrifter fra folk, som på denne måde ønsker at vise, at de har taget deres standpunkt: ikke atomkraft nu. Ikke før man ved mere om, hvilke konsekvenser, atomkraft vil have for samfund, natur og for vore børn.

Man taler ofte, og med rette, om, hvor svært det kan være at tage et standpunkt i en sag som denne. Af to grunde: dels fordi man som lægmand fattes de nødvendige forudsætninger. Og dels fordi man, når man ud fra denne mangel søger underretning hos videnskabsmænd og eksperter, da oplever det forvirrende, at disse ofte fundamentalt modsiger hinanden. Resultatet for mange bliver, at de enten føler en total rådvildhed, med derpå følgende opgivelse og ligegyldighed - eller en fuldstændig frihed til at vælge at høre på de videnskabsmænd og eksperter, hvis udsagn og synspunkter passer dem bedst, politisk som økonomisk. Dog er der endnu en mulighed: Man kunne blive slået og grebet af en dyb uro over denne uenighed overhovedet og spørge om grunden til den.

Modstanden i tidligere tid mod videnskabens og teknikkens frembringelser var hovedsagelig på det kristne religiøse livs vegne, naturligvis tilsat ubestemt skræk og fordom. Modstanden nu er overvejende på det biologiske livs vegne, og vel at mærke på videnskabens egne betingelser.

De lærde har før været uenige, specielt inden for teologi og filosofi, og videnskabsmænd har været - og er - stadig uenige om videnskabelige teorier. Nyt er det, at videnskabsmænd og teknikere, at fagfolk i så stort omfang har vendt sig kritisk mod videnskabens og teknologiens frembringelser og muligheder - og advarer. Tre vigtige eksempler kan anføres: Concorde, den genetiske manipulation, og altså atomkraft. Dette har medført, at der for første gang eksisterer en aktiv forebyggende miljøbevidsthed, og ikke bare en fortvivlet eller fortrydende bagudrettet - og at stærke folkelige kræfter i Schweiz, Tyskland, Frankrig, Holland, Sverige og USA, og altså her, prøver at realisere den. Også set i denne sammenhæng er dansk betænk- lighed og voksende modstand ikke en naragtig, provinsiel grille.

Kernekraftværkerne verden over er i virkeligheden stadig en slags storstile- de eksperimenter - bare ikke i laboratorier, i afgrænsede, sikrede, lukkede rum. Det er eksperimenter udenfor, trods betonkapper og saltlejer - med risiko for besmittelse af luft, havvand og grundvand, vegetation og levende væsner.

04.06.76

Man kunne også tale om laboratorier af enorm udstrækning, blot begrænset af usynlige vægge, der hedder faregrænser.

Vist er Danmark ikke et isoleret rum, der er kernekraftværker lige nordøst og syd for. Men landet er så lille og naturen så sårbar, at vi foreløbigt kunne og burde gå vore egne veje med undersøgelse af teknologiske muligheder for vedvarende energier, og mod til at investere i dem, indtil vi for alvor ser resultatet af kernekrafteksperimentet i den øvrige verden. Oplysninger derom indløber jo faktisk fra måned til måned, fra uge til uge. Om blot et par år vil vi givetvis vide langt mere end i dette moment.

Når en beslutning skal tages, er mennesker sædvanligvis hypnotiseret af to udveje, et enten eller, her: konventionelle kraftværker eller kernekraftværker. Da begge dele er behæftet med miljø - og afhængighedsrisici, omend af forskellig art - kunne det være, at en tredje udvej, de vedvarende energiers teknologi, hørte fremtiden til.

Beslutningsdygtighed er meget værd, og uundværlig i politiske anliggender. Men én ting kan man med rette undre sig over: den relativt ringe tid og kraft, folk ofte bruger til at sætte sig ind i meget komplicerede emner - og den overordentlige tid og kraft, de samme folk anvender på at forsvare og gennemføre den opfattelse, de er kommet til, uden at anse det for ulejligheden værd mere at undersøge grundlaget for deres opfattelse og muligvis revidere den, hvis grundlaget skulle have ændret sig. Dette er navnlig risikoen i al politik, og nødsituationer kan tvinge politikere til at tage denne risiko, hvis de skal handle hurtigt.

En sådan energipolitisk nødsituation foreligger, efter de samlede vidnesbyrd dog ikke. Og tanken med at samle og aflevere disse underskrifter er da et forsøg på om muligt at bevæge regeringen til at anvende den tid og kraft, man nu synes at ville mobilisere til gennemførelse af kernekraftprojektet - til grundigere undersøgelse af alle muligheder for tilvejebringelse af energi - og til at gøre langt mere brug af videnskabelige rådgivere, der ikke på forhånd går ind for atomkraft.

Der kan være en styrke i den afventen, der ikke kommer af ubeslutsomhed, men som er velovervejnet. På den grund - det er dog en historisk erfaring - næsten enhver langtrækkende politik.

På COA's vegne

Thorkild Bjørnvig.